

vilde være urimeligt, at de svarede en noget større Afgift eller en særlig Afgift til de paagældende Vejbestyrelser.

Hvad angaar Anvendelsen af de Midler, der kommer ind, vilde jeg synes, at Staten skulde give Afkald paa sin Del. Det er ganske vist kun 2 pCt., men 2 pCt. af 7,6 Mill. Kr. er ogsaa en lille Skilling, særlig nu, da det saa afgjort bliver til Vejene, Beløbene skal gaa. Det vilde dog være et forholdsvist ringe Beløb, Statskassen derved tilskød til disse Landevejes Ombygning, saa jeg vil henstille, om der ikke var Mulighed for ogsaa for Princippets Skyld, at Staten her viste, at den ogsaa vilde bringe et lille Offer for Ombygningen af vore Landeveje.

Oprettelsen af Vejraadet synes jeg kan være meget formaalstjenlig, og jeg har ikke noget at indvende derimod, fordi jeg synes, at Raadet teknisk set er meget godt sammensat, og det mener jeg maa være det afgørende, at dette Vejraad kommer til at bestaa af Teknikere, der paa retfærdig og fornuftig Maade kan være med at bestemme, hvorledes disse Penge skal anvendes til Ombygning af vore Veje. Derimod er jeg ganske uenig i, at Lovforslaget har begrænset Afgiftens Anvendelse til saa godt som udelukkende at skulle komme Amtslandvejene til gode; der staar kun, at det eventuelt ogsaa kan anvendes til enkelte Biveje og Statskovveje. Det synes jeg er urimeligt overfor Sognekommuner, der ligger nær ved store Byer, og som i Forhold til disse Sognekommuners Størrelse har meget betydelige Udgifter til Bivejene paa Grund af Automobilfærdselens Udvikling, og som ifølge de foreslaaede Fordelingsregler ikke altid vil være i Stand til at faa Bidrag til deres Vejes Ombygning. Jeg synes ogsaa, at det er urimeligt overfor København og Frederiksberg og Gentofte, som i flere Aar har haft en forlods Afgift, og som har Vejstrækninger, der nødvendigvis i høj Grad trænger til Ombygning netop paa Grund af Automobilfærdselen. Efter som Loven er affattet, vil disse store Kommuner, hvor Automobilerne særlig holder til, ikke kunne gøre Krav paa Tilskud; og selv om denne Automobilfærdsel fordeler sig ud over Landet, kan man ikke komme bort fra, at Vedligeholdelsen af disse Landevejsgader ogsaa i Byerne medfører Udgifter for de paagældende Kommuner, saa de bør have Krav paa at faa Tilskud til Ombygning og Hovedstandsættelse af deres Veje. Hvad der gælder for København og Frederiksberg og Gentofte gælder ogsaa for Købstæderne; gennem en stor Del af

disse løber der Landevejsgader, som det i høj Grad er formaalstjenligt at faa ombygget. Der nævnes nok, at det vil koste 300 Mill. Kr. Det er nu vist en rent teoretisk Beregning. Jeg stiller mig i hvert Tilfælde meget tvivlende overfor denne Udregning, men meget betydelige Beløb vil det uden Tvivl koste. Den Kommune, jeg bor i, har af Hensyn til Automobilfærdselen maattet ombygge sine Landeveje med Chaussébrolægning, der er det bedste, man kan have til Automobilfærdsel; det har vist sig paa de Veje, der er stærkest benyttede, at den Brolægning kan holde i en lang Aarrække. Til saadanne Arbejder er det almindeligt, at man maa optage Laan, og hvis der af disse Millioner, som kommer ind hvert Aar, kan tilstaaes Kommunerne Tilskud til Forrentning og Afdrag af Gæld, der er gjort i den Anledning, vil man med 7 Mill. Kr. om Aaret kunne naa ret langt i Løbet af 10—15—20 Aar. Naar man blot gaar systematisk frem, vil det nok vise sig, at vi faar ombygget Landevejene, efterhaanden som Automobilfærdselen tiltager og gør det nødvendigt. Jeg haaber, at vi i Udvalget kan blive enige om Fordelingen. Som sagt, selve Sammensætningen af Vejraadet, som er det teknisk afgørende, kan jeg tiltræde. Jeg skal tilsige mit Partis Velvillie til at føre dette Lovforslag igennem.

Ulrich: Det konservative Folkeparti maa erkende, at en Revision af Automobilloven i allerhøjeste Grad er paakrævet, og vi maa derfor udtrykke vor Glæde over, at den højtærede Minister har fremsat dette Lovforslag, og vi gaar til Behandlingen af det med Ønsket om at faa bragt noget virkelig godt ud af denne Revision.

Der er et Hovedsynspunkt, jeg mener, man her maa gøre gældende, og det er dette, at man maa søge at bevare vore Veje i en saadan Tilstand, at de er farbare, uden at man derfor samtidig lægger Hindringer i Vejen for Automobilkørselen. Jeg betragter ikke det foreliggende Lovforslag, og jeg antager med Rette, som et Forslag, den højtærede Minister vil søge at gennemtvinge i den Form, hvori det er fremsat. Jeg betragter det som et udmærket Forhandlingsgrundlag for det Udvalg, der vil blive nedsat, til nærmere at undersøge Lovgivningen paa dette Omraade. Der er mange af de forskellige Forslag her i dette Lovforslag, som vi fra vor Side vil kunne tiltræde fuldt ud; der er andre af de foreslaaede Ændringer, som vi er mindre tilfredse med, men dog antagelig vil kunne forhandle os til Rette om, og der er endelig